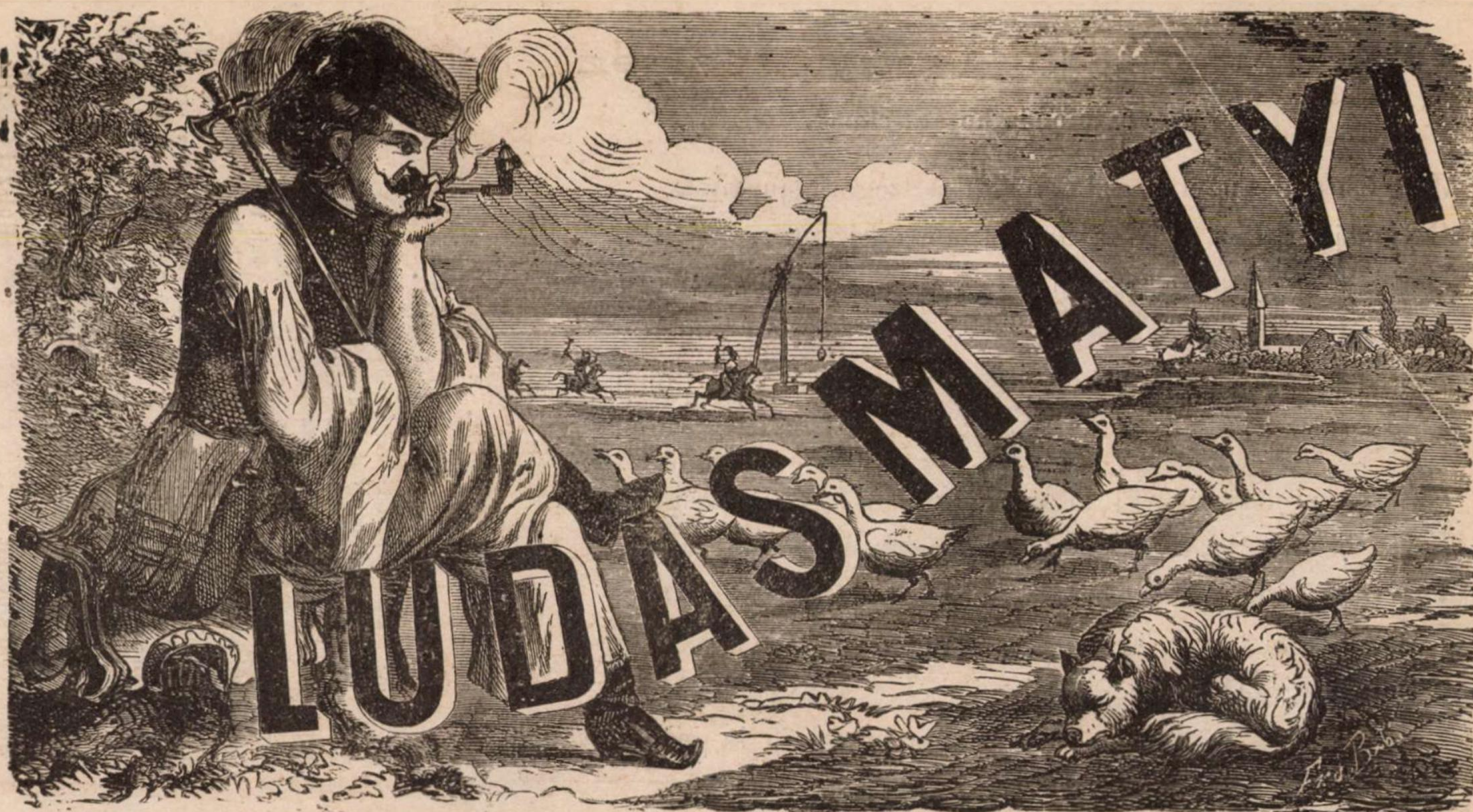

V. ÉVFOLYAM. Megjelenik minden vasárnap ára 3 hóra 1 frt 50 kr.

Az előfizetési pénz a Kiadó-Hivatalba városháztér 6. sz. alá küldendő.

Pest, sept. 24. 1871. 39. szám.

GYŰJTŐKNEK öt előfizető után tisztelet-példány jár. Egyes példány ára helyben: 10 kr.

Szerkesztői iroda: Városháztér 6. sz, ide küldendő mindenféle kézirat, mely „Ludas Matyi“-nak van szánva.

Hivatalos cantate.

Chórusban éneklik az ujonnan kinevezett királyi birák, főügyészek és törvényszéki elnökök.

Ad Notám: „Rég veri már a magyart a teremtő.“

Dicsértessék Bittó Pista örökre . .
Ki nem nézte, melyik malacz ki ökre?
De meg nézte . . melyik párthoz tartozik . .
Török! Novák! Paulovits! és Vavrik:

Dicsériát zeng az egész deákpárt . .
Eljött a nap, a dicső nap! mire várt.
Meg is kapta — a mire oly rég lese . .
A kormánynak valamennyi kortese.

Sose láttam ilyen kevert nátziót,
— Ette fene a qualifikátiót —
Bittó Pisti nem tartá ezt szem előtt:
Birónak tett doktort s tanfelügyelőt.

Nyakára tolt megyének és nemzetnek
Tótot, csehet s mindenféle jött ment-et.
Bach és Schmerling s a reichsrátnak hiveit,
A kik osztják Deák Ferkó elveit.

Nem tesz semmit, hogy ignóta quántitás,
Protektzió, csuszás-mászás, talpnyalás . .
Elegendő arra, hogy Bittó kegye —
Elnökké vagy főügyészszé megtegye.

Árticsóka, nadragulya, csicsóka!
Ez a kormány isten bizony nagy róka,
Most sül ki már, még pediglen kapóra,
Mért bizta az igazságot Bitóra?!

Ludas Matyi,

A magyar jogászgyüléshez

igazmondó hosszu rimek.

Jajgat és jajgatand jó codex nélkül a szegény justitia.
Olyanná lett ez a provisoriumban mint apátlan gyermek!
Gondold meg csak jogász, mai nap mi az a juris prudentia?
Átkozottul elvan csürve és csavarva, bár lehetne remek.
Sanyarg a sok cliens, s a sok doctor juris perek után sohajt.
Zöld ágra vergődni, s törvényszékhez jutni mindegyike ohajt . .

Gyógyitani most már ki fogja e nagy bajt? Az igazságügyér!?
Ysten bizony ez a kinevezésektől mostan mire sem ér.
Ügyvédek, cliensek, szorongva várják az uj birós ágokat . .
Lamentálnak, mivel nagy sokára kapják a határn apokat.
És annak az oka, hogy a régi birák keveset dolgoznak . .
Sem több, sem kevesebb, mert jövő sorsukról ők is gondolkoznak.

Nyilatkozat.

Az „Ellenőr" pénteki apróságában ezt olvastam:

„Hol volt, hol nem volt, még az operenczián is innen volt egy s z a m á r. Ez a szamár meggyőződék, hogy minél inkább ordit, annál nagyobb hahotát gerjeszt, s borzasztó szamárnak tartatik, mi rendkivül bosszantá nagyravágyását. Egyszer ez a csacsi ábrándozni kezdett a módról, melylyel rémitővé tehesse megjelenését; bele bujt tehát egy oroszlán bőrbe, s elorditá magát hatalmasan, s megirá: „A balközép programmja az 1872-ik képviselő választásnál" czimü röpiratot, és erre lőn óriási kaczaj, mert mindenki azonnal felismeré hegyesedő füleiről, hogy hiszen ez a Ferencz gazda csacsija" s a. t.

Miután nękem is meglehetős h e g y e s e d ő füleim vannak, és igy az „Ellenőr" képes beszédjéből könnyen azt gyaníthatná valaki, hogy én lappanganék az oroszlánbőrben: ezennel kijelentem, hogy nem én vagyok Ferencz gazdának az a csacsija, a ki azt a balközépi programmot irta.

Coram me

Semmicehi Ödönke. **Hulszki Gusztika.**

Tüzoltói fricskák.

Az ostor is a végén pattan, a tüzoltók diszebédje is **a végén** csattant; midőn a „Pesther Journal" szegény **tudósitójának** egy tüzbe jött tüzoltó a k é p é r e m á s z o t t.

Gróf Széchenyi Ödön sietett különben azonnal kijelenteni, hogy ez a tüzoltói konfect csak t é v e d é s b ő l **szolgáltatott** ki az illetőnek.

A „Pesther Journál" tudósitója tehát kénytelen **volt** viszsza adni a pofont, mint illetéktelen accidentiát **egy** kis kamattal, mi oly láng vörös nyomot hagyott maga **után**, hogy az egész diszlakomázó testület t ü z e t kiáltott.

A kötés.

Van egy kártya játék,
Kötésnek nevezik. . .
Négy egyen szükséges,
Hogy ha ezt tervezik,
Ha van hát elkezdik.

A két szemben ülő
Egy kézre dolgozik,
Nyerés, veszteségről
Együtt gondolkozik —
S mindenben osztozik.

Játékban a filkók
Legfőbb helyen állnak,
Mattsot osztogatnak
Disznónak, királynak,
S kötést ők csinálnak.

Vörös filkó még is
Mindenek felett áll,
Ó a harckeveiő,
Tromfolást ő diktál,
Legelöl figurál.

Ha aztán egyik fél
Megnyeri a harcot:
Másik fél hajadon
Fővel vág bús arcot,
Igy fizet ő sarcot.

* * *

A népek atyjai
Ily k ö t é s t kezdtenek,
Filkóikra bizták:
Nyernek vagy vesztenek. —
Rosz vége lesz ennek.

A fő miniszterek
Fitkót jelző kártyák,
A tromfot majd szépen
Egyszer kikiáltják.
S lesznek kik meg bánják?

Minden filkó elüt,
Vigyázz osztrák kétszem!
A kötés játszásnak
Még rosz vége lészen.
Lágy mindenre készen.

Kotnyeles.

Boszorkányper.

Vádlott: Tarsoly Zsuzsi kuruzsló tudós asszony, Pal-Cin vetélytársa és diplomás hites bába.

Vasvillás vádló: Csörgősmalmi Kornyikáló János gazda, a ki a zsóltárból kótára tud jajgatni. Istenfélő erős kálomista ember, de bevválnék pápistának is, mert hiszen a boszorkányban.

Esküdtszéki tagok:

Biró uram őkeme.

Potrohosi notárius.

Korpaczibere János.

Tinólaki Gergely s több érdemes polgárok mint a kupak tanács tagjai.

Vádló Kornyikáló sz. János előadja, hogy Tarsoly Zsuzsi hites bába őtet minden falamiástól együtt megrontotta, merhát lássák biró uraimék még a tejemet is megrontotta pedig hát . . .

„Ne beszíljék kend olyan bolondot hájszen nem fejős tehén kend az ebalelkét . ? vága Kornyikáló gazda szavába esküdt Tinólaki Gergely.

— Ne fecsegjék bele Gergely szomszéd . . hadd mondja el panaszát a vádló, mit tud Zsuzsi asszonyról. — Beszéljen Kornyikáló uram parancsolá Potrohosi notárius.

„Hát kérem, valamintségesen hogy itt állok, hát olyan szent igaz az, hogy én ez égetni való bábát láttam már boszorkány képében, meg szárnyas denevér képében, de látta ezt más ember is, mert hát kérem, hunnan vóna az, hogy ha este lemegy a nap, hát be alkonyodik, és akkor elkezd setétedni, és a kutya elkezd az istálló irányában a hódvilágra ugatni . .

Potrohosi notárius: (a jegyzőkönyvet forgatva.)

Vannak e kelmednek tanubizonyságai, hogy mindennap naplementkor bealkonyodik a csörgős malom felé ? és hogy a hodvilágra csakugyan ugat a kutya ?

„Tyüh notárius uram az egisz alsó vig, de hájsz en ne menjünk odébb, itt van Tinólaki Gergely uram is.

Potrohosi: Mit tud kigyelmed Tinólaki uram Tarsoly Zsuzsi bábáról? hány éves ? mikor született? hány itcze pálinka fogyott el a keresztelőn ? ki a keresztapja ? vót e mán bot alatt ? lefizette-e az ideji adóját ? tudja-e azt, hogy az ujabb alkotmányos intézmények folytán áldozó csötörtök hamvazó szerdán esik ? hiszen e a boszorkányságban ? sat. sat.

Ezen partiális kérdések felvétetvén s lekörmöltetvén : vallja tehát vasvillás csörgős malmu Kornyikáló János uram :

1-ször, hogy ő miután mindennap jól lakik estve lebbentsel egész falamiástól együtt s fejenként megiszna k egy-egy porczió mókus-vizet (spiritussal feleresztet kútviz) akkor aztán lefeküdnek és elaludnak. Ekkor Tarsoly Zsuzsi bába által jön a házgerinczén, neki megyen sorba mindnyájoknak, és a gyomrokra ül, és ott mond el egy-boszorkány miatyánkot ; akkor aztán átváltoztatja magát kandur macskává, aztán alábuvik a csákó tehén tőgyének és kiszopja belőle a tejet, és mikor már teleszitta magát, fényes holdvilágnál eljárja a hátán a boszorkány-tánczot. Hát lássák kigyelmetek igy ront meg benünket ez az égetni való személy, azért hát csak arra kérem nemzetes birák uraimékat, hogy vagy igessik meg kigyelmetek ezt a vasorru bábát, vagy kergessik el a pokolba, mer hát sose lesz különben bikesség a faluban . . . (még tovább is akar beszélni azonban neki krákogja magát Potrohosi notárius s imigyen kezd diskurálni :)

„Már hiszen tisztelt esküdtszék ! ámbár igaz, hogy könyves Kálmán eltörülte a boszorkány üldöztetéseket és megégettetésüket, mindazonáltal Kornyikáló uram értelmes előadása után én is csak annak vagyok a mondója, hogy a boszorkánymesterség nem csupa fiktzió, magamon is tapasztaltam már eleget a boszorkány nyomását ; az is igaz, hogy én is jól lakom lefekvőre turós csuszával és borocskával is, de még is, hogy ez a nyomás csupán magától támadna, ez merő balhit vóna. Én tehát magam is azon meggyőződésben élek, hogy több izben meg nyomott már a boszorkány engemet is ; ugyan azért helyeslem a boszorkány üldöztetést, s ezennel felterjesztem a vármegyére.

Ezzel a jegyzőkönyv hitelesittetik és az ité'et meghozatik.

Vádlottnak, miután az önvédelem meg nem engedtetik, keserves könyeket hullat — s kikiséri a falu határából s minden három lépése után zsidó keresztet kapar utánna a kisbiró.

Ezen az ujabbkor s alkotmányos felvilágosodottságnak köszönhető boszorkány per kezdődött és tárgyaltatott Szamártelken, Bocskor vármegyében, junius hó 19-én 1871-ik évben ; pedig ez a Szamártelek szörnyü bölcs atyafiakból áll ám, és ugy eljárnak az istenházába, mintha csak a legjobb pálinkát mérné benne Jakab Zsidó !

Egy ujdonsült honatya dala.

Happ trillárom, trillárom,
Megbuktam én a nyáron —
Vágyaimnak Mekkájába.
Mamelukok hazájába
Őszre pedig immáron
Bementem Kapuváron.

---

*

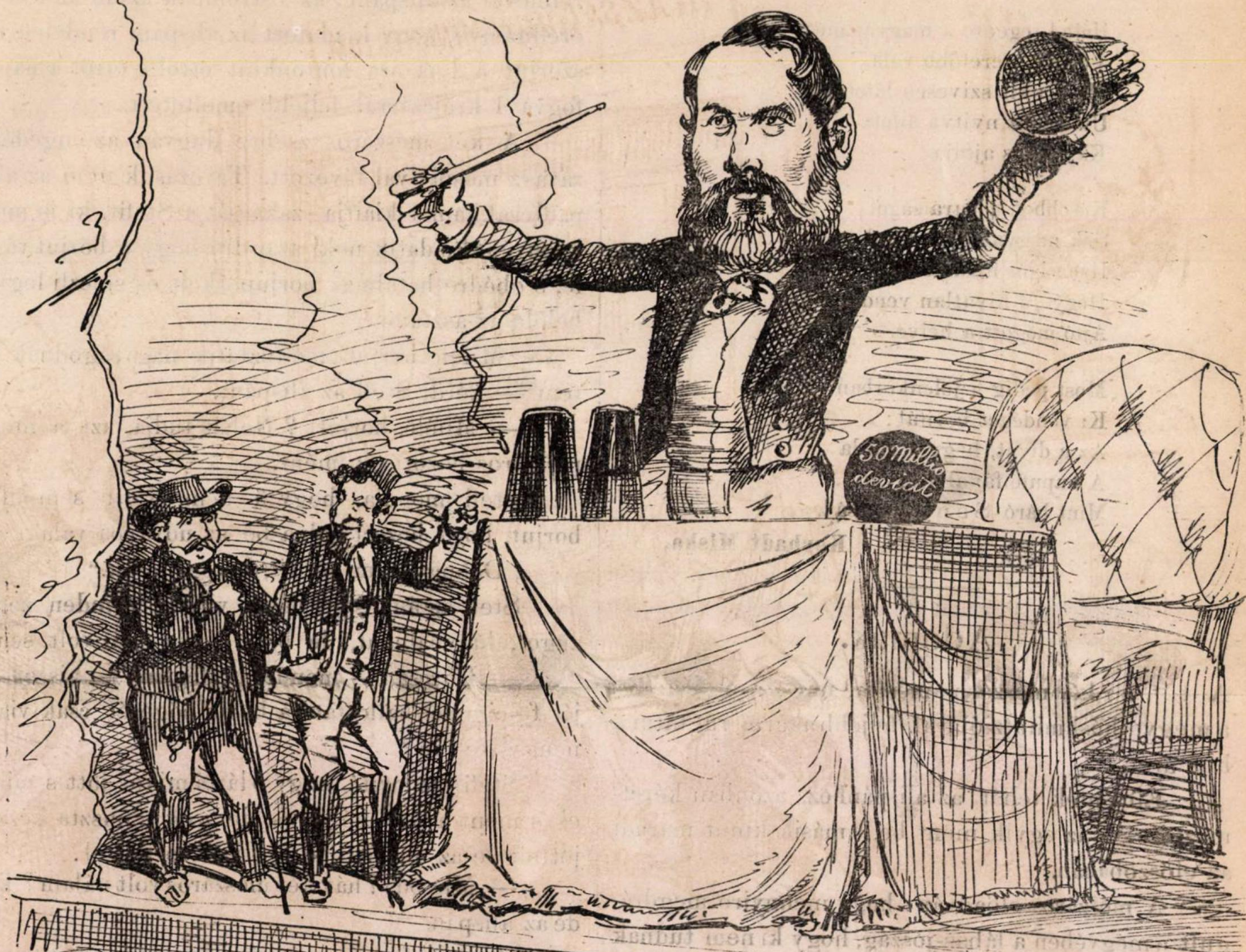
A törvényszéki elnökök kinevezése után.

IGAZSÁGÜGYI MINISTERIUM

BITTÓ!

Bittó: Uraim! jelentem, hogy a koncz mind ki van már osztva, tehát nem vagyok itthon senkinek. Még van ugyan 16 hely betöltetlen, de ezt márcsak azok kapják, kiket Ludas Matyi protegál.

Fináncziminiszteri büvészet.

Iczig szomszéd: Meglássa khend Mihály gazda! ez a Boskhó még egy négy emeletes házat zsánzsiroz a belvárosban abból a golyóból.

Mihály gazda: Könnyű mesterség annak, ki már azt is produkálta, hogy mikép lehet egy három emeletes házat épittetni pufra a Józsefvárosban

Emlék sorok.

báró Senyey Pál albumába a történelmi társulat küldöttségének szivélyes fogadtatása alkalmával . .

Hejh ! régente a magyar még
Vendég szeretőbb vala,
Mindenkit szivesen látott;
Utas elött nyitva állott
Kapuja és ajtaja.

Későbben a barátságot
Sok magyar csak szinlette . .
Ilyen igét hirdetének :
Hogy „a hivatlan vendégnek
Ajtó mögött a helye.“

Most pedig a jelenkorban
Ki vendéget invitál :
Az a divat, hogy a gazda
A kapufélfánál hagyja . .
Mint báró S e n y e y P á l.

Korhadt Miska,

Adomák.

A t . . . i két mészáros mester, meg nem elégedve a megye húslimitátziójával, feljebb akarta rugtatni a hus árát.

Elmentek tehát az alispánhoz, azonban kérelmezni csak az egyik ment be, a másik kinnt maradt az előszobában.

A mészáros előadván : hogy mennyire megdrágult a megyében a lábas-jószág, hogy ki nem tudnak jönni a szabott-ár mellett a hussal, kérte az alispánt hogy legalább egy krajczárral vinné feljebb fontonkint.

Az alispán szabadkozott, hogy nem teheti, ez a megye dolga, várjanak a közelebbi megye gyülésig stb. de a mészáros nem tágitott egy könnyen, kunyorált tovább.

A kint várakozó mészáros hallván hogy nem sok sikere lesz a kérelemnek, s egyszersmind azt is tudván, hogy az alispán úr rettentő módon szereti az ajándékot, arra a furfangos ötletre jött, hogy megtréfálja az alispán urat. Midőn tehát társa ismét esedeznék, s erősitené, hogy a hus árának feljebb vitelét az alispán ur is megteheti addig, mig közgyülés tartatnék, csak elkezd ám az előszobában várakozó mészáros bőgni mint a borju.

A jól utánzott borjuhangokra figyelmessé kezd lenni a megye ura, a bent kérelmező mészáros pedig rögtön átértvén társa furfangját, ujra ostromolja kérelmével az alispánt ; az ostromnak aztán az lett az eredménye, hogy kiadatott az alispáni rendelet, miszerint a hus ára fontonkint ettől s ettől a naptól fogva 1 krajczárral feljebb emeltetett.

A két mészáros zsebre dugván az engedélyt ravasz mosolylyal távozott. Távozásuk után az alispán csakhamar kiáltja szakácsát a Stefit, ki is megjelenvén, kiadatik neki az ordre, hogy a borjut vágja le, s ebédre hatalmas borjupörkölt és sniczli legyen belőle az asztalon.

„Miféle borjut méltóztatik nagyságodnak érteni — kérdi Stefi az alispánt.

— Miféle borjut . ? Nohát tudja, azt a mit a mészáros hozott az imént.

Stefi mondja, hogy ő nem látott semmiféle borjut, hogy hozott volna be az udvarba valaki.

„Dehogy nem hozott, keresse csak.“

Stefi aztán össze-vissza vizitált minden zeget zugot, kályhalukat, de biz a borju nem volt sehol.

— Furcsa, — mondá az alispán, — hiszen saját füleimmel hallottam a borju bőgését, csak vissza nem vitte tán ?

Stefi bizonyitá, hogy ő látta mikor jött s mikor el is ment a két mészáros, de azok „puszta kézzel“ jöttek be az udvarba, s ugy is távoztak el.

— Micsoda ? hát két mészáros volt nálam ? kérdé az alispán.

„Igen is kettő“ nagyságos uram !

— Ugy , akkor a kinnt maradt mészáros bőgött hát, rászedtek a kötni valók. No Stefi csak lásson az ebéd után . . . ma nem eszünk borju-sniczlit, dörmögé magában az alispán . . . .

Hivatalt kapott az úrfi. „No, mondá barátjának, most már csakugyan kell frakkot csináltatnom, mikor minden hivatalnok abban jár ; nem tudnál egy ügyes szabót komendálni ?“

„De igen — viszonzá barátja — nézd ott lakik egy, a hol ki van téve a cimer.“

„Ej hiszen nyerges cimere az,“ ellenveté az urfi.

Se baj, azért csak is ott készithetik el s z a m á r r a a b á r s o n y n y e r g e t.

Szabadkai életképek.

XXXIV. kép.

Miska bácsi és Körpelesz találkozása installátio után.

Miska bácsi: No Körpelesz!.. nem volt-e igazam, midőn azt jövedöltem, hogy Lénárd lesz a főispán?

Körpelesz. Bizony isten igaza volt!... és tudja Herr von Miska bácsi, hogy ezen kinevezés nekem 50. frtot jövedelmezett

Miska bácsi: Hogyan?

Körpelesz: Hát csak úgy, mert ha ö méltóságát ki nem nevezik: akkor leiszom magamat 50 frt. áráig... tudja... csupa buslakodásból.

Miska bácsi: Vagy úgy:.. azt gondoltam, hogy balpárti vacsorára adott volna annyit.

Körpelesz. Majd elfelejtettem... Nem tetszett hallani azt a viczet, a mit a piaczon beszélnek a kinevezés felett, hogy t. i. a minister a balpártnak olasz szalamit árult, és a jobbpártnak „bikityi szalámit“ adott.

Miska bácsi: Csak viczeljenek a mint tetszik: azért mégis az én vőm lett legelső főispánja a városnak.

Körpelesz: Az igaz; hanem a kinevezésben utolsó volt.

Miska bácsi: Látszik, hogy maga nem érti az eljárás formalitásait. — Hát tudja az onnan van, hogy igen sokan folyamodtak a szabadkai főispánságért s igy nagyon sok időbe és fáradségba került a miniszternek, hogy az én vőm kedvért a többieket lebeszélje.

Körpelesz: Nem lenne-e jó ezt az ujságokba kitenni, például: a „Ludas Matyiba“?

Erre Miska bácsi sóbálványnyá meredt; Körpelesz pedig mosolyogva tova ment.

Egy tanu az oszlop mellül.

Függelék kép.

Installátionális rikkancs.

Ha én is Lénárd vagyok! úgy én is megteszem Ráday kir. biztost szabadkai diszpolgárnak, hogy eloszlassa főispáni egemről a „fekete foltokat;“ azt pedig legjobban teheti úgy, ha az egész várost elfogatja és áristomba záratja, kivévén:

A pandurokat, hordárokat és utczai suhanczokat, a kikre mindig szükség van, valahányszor egy közkedvességű főispánnak (?) fáklyás zenét akarunk összetákolni. — Ha aztán a „fekete foltok“ eloszlottak: rendeznék banquetet, a melyen ilyen forma toasztot mondanék:

„Beutaztam az egész országot, de seholsem akadtam nemzetiségekre: a nemzetiségi kérdés tehát nem más, mint agyrém, és mindazok, a kik azt pengetik, lázitók és bujtogatók.“

És ha ez is megtörtént: akkor jelentést tennék Tóth Vilmosnak, hogy én a hirneves kir. biztos befogattam a lázitókat, eltörültem a nemzetiségeket, tönkre tettem a balpártot, és mindezen érdemeim fejében jövőre is szavaztasson meg az országgyűlési jobbpárt által 150.000 frtot.

Borsika naplójából.

Pattantyuk.

A magyar természetvizsgálók bizottsága egy igen szép levélben megkereste báró Senyei Pál ő exellentziáját, hogy nem lenne e kegyes a jövö évi nagygyülést elfogadni Bélben?

A nemes báró a legnagyobb előzékenységgel adta tudomására a bizotságnak, hogy épen oly szivélyesen fogja fogadni becses vendégeit, mint a történelmi társulati tagokat Csörgőn.

Viola Károly a pesti terézvárosi casino egyik legünnepeltebb vezére, nevét „Mákvirág“-ra akarja változtatni. A bérmálást hihető, hogy pátor Tritytroty fogja végre hajtani.

A „Pesther Journál“ tudósitója felszólitja gróf „Zecsényi Ödönt,„ hogy miután már egy csizmatisztitó egyletet alakitott, nem volna e hajlandó egy pokrócz egyletet is alakitani, annál is inkább: mivel ugy tapasztalta, hogy némelyik tüzoltó a gorombáskodást és a pofozkodást már oly tökélyre vitte, mint Szücs Imre a kecskemétt kapitány.

Kerkápoli financzminiszter 13 millió jövedelmet mutat fel expose-jában, s még is 30 millio kölcsönt kér a képviselőháztól. Ez a furcsaság eszünkbe juttatja a következő adomát:

Az egyszeri debreczeni diák dicsekedett szülei előtt, hogy a számtanból menyit tanult ö a kollégiumban s épen 3 főtt tojást tévén édes anya az asztalra, kezdé magyarázni . . hogy a hol három van, ott van öt is. A diák apja erre elvett a három tojásból magának kettőt, feleségének tányérjára kitette a harmadikat s aztán azt mondá fiának: No édes fiam! te edd meg azt a két tojást, a mi a hárman felül ott maradt a tányéron.

Nem elégednék meg Kerkápoli is azzal a jövedelemmel, a mivel dicsekszik?

Ludas Matyi előfizetőihez.

A jelen julius, augusztus, szeptemberi évnegyed e hó végével lejárván: bizalommal kérjük előfizetőinket „Ludas Matyi“ ujbóli megrendelésére.

Külön előfizetési iveket ezuttal nem küldünk szét; mert a megrendelést és előfizetést czélszerübb és gazdaságosabb **postai utalványon** beküldeni, melynek bérmentesitése csak **5.** krba, mig az előfizetési iven beküldött bármi csekély öszveg 18—20 krba kerül.

Egyuttal figyelmeztetjük és kérjük azon olvasóköröket, egyleteket, és magán egyéneket, kik a már már lefolyó évnegyedre a megváltási árral még hátralékban vannak, sziveskedjenek ezen utánfizetést is az előfizetéssel együtt f. évi október hó 1-öre beküldeni,

a „Ludas Matyi“
szerkesztősége és kiadohivatala.

Tudomásul a vidéki szülőknek.

Egy vagy **két** jó családból való tanuló figyermek — kiknek kiképeztetése a fővárosban czéloztatik — alólirottnál egész ellátásra — **(tiszta külön szoba,** fehérnemü mosatással, jó magyar izlés szerinti koszt, **reggeli, ebéd, ozsonna** és **vacsora)** — méltányos feltételek mellett elfogadtatik. — Lakásom a városháztéren lévén, mint központhoz, közel esik mind a reáliskola, mind a gymnazium, mi tanuló gyermekekre nézve kivált télviz idején igen előnyös. Értekezhetni e tárgyban akár szóval, akár pedig levélbelileg **Pest, városháztér 6. szám alatt.**

Mészáros-Hevessy Antonia,
a „Népszava“ felelős szerkesztőjénél.

A legcsalhatatlanabb és legbiztosabb óvszer a

CHOLERA ELLEN.

Ezen gyógyszer csalhatatlanabb mint a római pápa; zicherebb mint a nagy lutri; és bámulandóbb csodahatásu, mint a Dal-Cin ficzamtapogató ujja.

A cholera bekövetkezhetőségének meggátlására, nincs más mód, mint a mit én ajánlok; eltávolitására nincs más óvószer, mint az én csodaszerem.

Ezen csodaszer a legbiztosabban megfertőzteleniti mind azon helyeken, városokban és falvakban az ártalmas légkört, hol az már Borsszem Jankó által rég infíciálva van.

Hogyan szerezhető meg ezen cholera elleni csodaszer?

Az eljárás következő: Végy ki édes atyámfia! a bugyellárisból vagy ládafiából egy *rongyos osztrák forintost* és öt darab *fényes Lónyai magyar piczulát.* Ezt a csekély öszveget küld el (magadtól uram! ha szolgád nincs) a patikba. (Notabéne az én patikám a póstahivatal, patikásom a póstamester.) A patikás aztán megirja a receftet, persze utalvány alakjában és felküldi azt nekem

Pestre, városháztér 6-ik sz. a.

hol épen a „Szent Háromság“ patikája van. És én ezen **1 frt 50 kr.** taksáért mindegyik patziensemnek küldök egész három hónapig, meddig a kura tart, a cholera üzö hetedhét országon ismert „Ludas Matyi“-féle lapdacsokból hetenként egy egy dózist.

Figyelmeztetem a nemes publikomot, hogy az általam előirt eljárást lelkiismeretesen kövesse s ezen leghathatósabb cholera elleni gyógyszerre okvetlenül prenumeráljon, mert különben nem állok jót, hogy mindazokat, kik a prenumeratiót, tehát a kurát elhanyagolják, elő nem fogja a némethas!

Ludas Matyi,
a cholera hasonszenvi doktora.

Bizonyitvány.

Hogy a fentebb ajánlott gyógyszer leghathatósabb és legbiztosabb mentőszer a cholera ellen, bizonyitjuk.

Doktor Humor, m. p. (L. S.) Doktor Viczez, m. p. (L. S.)

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos: **Mészáros Károly.**

Pest, 1871. Nyomtatta idősb Poldini Ede, úri-utcza 7. sz.